

SAMENVATTING

Dit aprilnummer begint zoals gebruikelijk weer met de bijdrage van Ben Wijffelaars, die op internet had gelezen dat in de Belgische duinen een exemplaar van de 'hottentotvijg' (*Carpobrotus edulis*) was aangetroffen, waarna de plant werd uitgestoken. Deze vetplant (familie Aizoaceae), oorspronkelijk uit Zuid-Afrika afkomstig, wordt gezien als een invasieve soort die een bedreiging zou vormen voor de natuurlijke flora. Dat lijkt tamelijk overdreven, gezien het feit dat deze soort allang kustgebieden van midden en zuidelijk Europa heeft gekoloniseerd maar nergens een plaag is geworden omdat hij geen vorst kan verdragen. De langdurige serie van Theo Heijnsdijk over de oude 'Verkade'-boeken uit de jaren '30 wordt voortgezet met een verhaal over *Mammillaria parkinsonii*. Deze bekende cactus werd ontdekt in de grensstreek van de Mexicaanse deelstaten Hidalgo en Queretaro door de Duitser Carl Ehrenberg, die in 1840 de plant ook als nieuwe soort beschreef. Een opvallend kenmerk is de dichotome (in 2 gelijke helften) deling van het groeipunt, waardoor in de natuur grote clusters kunnen ontstaan. Deze soort wordt wel eens verward met *Mammillaria geminispina*. Deze soort heeft echter rode bloemen en jonge doorns die in penseelvormige bundels bij elkaar staan, terwijl *M. parkinsonii* cremekleurige bloemen en naar buiten gerichte jonge doorns heeft. Er zijn van deze soort vele verschillende vormen in omloop, waarvan een aantal in het verleden als aparte soorten zijn beschreven. Volgens de IUCN 'red list' heeft *M. parkinsonii* de status 'endangered' (bedreigd). De cultuur is probleemloos.

In de serie 'voor het voetlicht' bespreekt Bertus Spee weer 4 interessante succulenten. Deze keer zijn dat *Cheiridopsis candidissima*, *Coryphantha poselgeriana*, *Monadenium echinulatum* en *Tephrocactus weberi*.

André van Zuijlen brengt verslag uit van zijn reis naar de Barranca de Sinforosa in NW Mexico. Afdalend van de rand van de kloof naar de Rio Verde kwamen hij en zijn reisgenoten een aantal fraaie succulenten tegen, waaronder *Agave wocomahi*, *Yucca madrensis*, *Dasylyrion wheeleri*, *Echinocereus rischeri* en een schitterende groep *Mammillaria senilis*.

Joop Schotman stelt het probleem aan de orde wat er moet gebeuren met een collectie succulente planten wanneer de eigenaar door ziekte of overlijden de planten niet meer kan verzorgen. Vaak is de beste optie om planten weg te geven aan andere liefhebbers op een moment dat het nog kan.

Henk Viscaal bespreekt een nieuw boek over *Lithops* en andere levende steentjes, geschreven door Piotr Dzieduszynski. De tekst is tweetalig (Engels en Pools).

Een nieuwe variëteit van *Aylostera kupperiana*, var. *tenuis*, wordt geïntroduceerd door Lothar Diers en Hansjörg Jucker. Laatstgenoemde auteur vond deze kleine cactussen al in 1985 in het Boliviaanse departement Tarija, op 2500 m hoogte. Deze nieuwe variëteit verschilt van var. *kupperiana* door een kleiner plantlichaam, meer ribben, kortere middendoorns en kortere bloemen. Het artikel bevat ook een uitgebreide Duitse beschrijving.

Ludwig Bercht geeft een beknopt overzicht van de terminologie van bloemdelen en zaden van cactussen.

Peter Knippels behandelt enkele soorten van *Haemanthus* en *Scadoxus*, 2 geslachten die behoren tot de narcissenfamilie (Amaryllidaceae) en die groeien in de Oost-Kaapregio van Zuid-Afrika. *Haemanthus* vormt bollen en is in de Oost-Kaap aanwezig met 7 soorten; de 3 *Scadoxus*-soorten hebben wortelstokken (ondergrondse verdikte stengels). Net als andere succulenten moeten deze planten gedurende de rusttijd (die verschilt per soort) droog gehouden worden.

Wolter ten Hoeve geeft een overzicht van de inhoud van andere tijdschriften over succulente planten.

De achterpagina is weer gereserveerd voor Tom Twijnstra, die deze keer het cactusgeslacht *Stenocactus* (vroeger bekend als *Echinofossulocactus*) in het zonnetje wil zetten.